BỐN TRĂM NĂM IM LẶNG

Vào lúc lịch sử Cựu Ước kết thúc, một số người Dothái, hầu hết thuộc chi tộc Giuđa, đã trở về Palestine dưới quyền tổng trấn Giơrupbaven (Zerubbabel), và khoảng tám mươi năm sau một nhóm khác trở về với Étra (Ezra). Họ sống bình an trong đất nước của chính họ với Đền thờ được xây lại và các nghi thức tôn giáo được thiết lập.

Ba cuốn sách lịch sử cuối cùng của Cựu Ước – Étra (Ezra), Nơkhemia (Nehemiah) và Étte (Esther) – cho chúng ta biết câu chuyện của thời gian này. Chúng bao gồm 100 năm theo sau chiếu chỉ của vua Kyrô (Cyrus) cho phép người Dothái trở về quê hương họ (536-432 B.C.). (Étra 1:1-4).

Từ Nơkhêmia đến khởi đầu của thời Tân Ước, 400 năm trôi qua. Trong thời gian đó không ngôn sứ nào nói hay viết gì cả. Vì thế, nó được gọi là "thời gian im lặng" (period of silence). Chính vì thế trước khi tìm hiểu đến thời điểm khi Chúa Giêsu chào đời, chúng ta cần biết những gì đã xảy ra từ những ngày của Nơkhemia và Malakhi cho đến thời Tân Ước trong 400 năm im lặng.

BẢN BẢY MƯƠI

Trước khi Alịchsơn đại đế băng hà ông chia đế quốc của mình cho bốn đại tướng vì ông không có con nối dõi tông đường. Aicập, và sau đó Palestine, thuộc về đại tướng Ptolemy. Có một số đông người Dothái vào thời này định cư ở Aicập, cũng như những trung tâm văn hóa khác, vì thế họ truyền bá mọi nơi sự hiểu biết về Thiên Chúa của họ và niềm hy vọng về Đấng Thiên sai của họ. Chính vào thời gian này, khoảng năm 285 B.C., mà Cựu Ước được dịch ra tiếng Hy Lạp. Bản Kinh Thánh này được gọi là Septuagint, có nghiã là "bảy mươi", bởi vì bảy mươi học giả Dothái có tiếng đã làm công việc dịch thuật này. Chúng ta sẽ thấy nó được chú thích bằng số Lamã LXX.

NGƯỜI DO THÁI BỊ BÁCH HẠI

Lúc bấy giờ Syria nổi lên. Trong cuộc chiến giữa Syria và Aicập, Antiochus Epiphanes, vua Syria, chiếm Palestine. Ông bắt đầu bách hại dữ dội người Dothái. Họ bị cấm thờ phượng trong Đền thờ và bắt phải ăn thịt lợn, loại mà Thiên Chúa qua Môsê cấm họ ăn (Lêvi 11:1-8). Nhiều người Dothái từ chối tuân lệnh và cuộc tử đạo bắt đầu.

Sự ác độc của ông vua Antiochus Epiphanes này làm bùng lên cuộc kháng chiến của nhà Maccabees dưới sự lãnh đạo của Matthias. Được cảm hứng từ lòng yêu nước và lòng mộ đạo của Matthias, một nhóm người Dothái ái quốc tụ họp lại quanh ông và cuộc kháng chiến bắt đầu lan ra nhanh chóng. Khi ông ta chết con của ông là Giuđa thay thế cha. Trong cố gắng dẹp cuộc nổi loạn dưới sự lãnh đạo của nhà Maccabees, Antiochus bị đánh bại trong ba trận quyết định. So sánh lực lượng thì bên phía quân Giuđa có vẻ như vô vọng vì những người theo ông không được huấn luyện và không có vũ khí, mà phải đối chọi với những quân lính được huấn luyện của một ông vua đầy quyền lực. Nhưng băng đảng Dothái lộn xộn nhưng trung thành này, được cảm hứng bởi niềm tin bất diệt vào Thiên Chúa, đã thành bên thắng cuộc!

TRIỀU CỐNG LA MÃ

Vào năm 63 B.C. Rome chiếm được đất Palestine, việc này dọn đường và là thời điểm để Chúa Giêsu ra đời. Người Dothái bây giờ được hưởng một số tự do về phương diện chính trị nhưng được yêu cầu phải trả thuế hằng năm cho chính quyền La Mã.